

OBSAH

- ▶ 1 Úvodník
- ▶ 5 Doporučujeme
- ▶ 6 Inspirovna
- ▶ 11 Akce budoucí
- ▶ 12 Komunitní zemědělství
- ▶ 13 Novinky EFES
- ▶ 15 Bezdomovectví
- ▶ 16 Trvale udržitelný život
- ▶ 18 Tiráž, kontakty

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím pošlete na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

(ČERVEN 2016)

ŽLUTÁ KARTA UNIJNÍMU ESTABLISHMENTU

Brexit zrcadlí spektrum nedostatků a chyb Evropské unie jako žádná jiná událost. Zrcadel by vydalo na Petřínské bludiště. A v bludišti se ocitla i sama Unie, politici, analytici, občané, přou se o důvody, o další cesty, tápají, zveličují, zmenšují, deformují, bojí se, hysterčí. Již jen to, že referendum o odchodu členského státu EU z tohoto spolku vyhlásí vládnoucí, navíc mnohaletá tradiční strana, bylo napomenutím mocenským špičkám EU a členských států. Odpovědí britskému premiérovi, který se vyhlášením referenda snažil vzít kritikům vítr z plachet, byly nevýznamné ústupky. Nevýznamnější o to víc, že téma proměny Unie či odchodu z ní přestalo být rozhodnutím o konání referenda tabu ve většině členských států. A nejen to, téma odchodů, nemluvě přestavby EU, se stalo nikoli okrajovou, ale mainstreamovou otázkou nejtěžší váhy. Výsledek referenda o brexitu je těsný, ale i kdyby neznamenal odchod, je pro EU, mocenské špičky její a členských států žlutou kartou.

EUROHUJEŘI CHTĚLI SUPERSTÁT

Krise nespadla z nebe. Zrála po desetiletí. Špičky to ignorovaly a eurohujeři okřikovali kritiky, čímž prodloužili dějinný zástup fanatiků a roz-

šířili sklad názorů, náboženství a ideologií pošpiněných zaslepeností vyznavačů. Výsledek: idea EU je na 1-, realizace 4-. A výrazné zlepšení nevidět, sebereflexe omezená, i kverulant jako

premiér SR Robert Fico chce jen pomalé, nezávažné změny.

Vzdálenost skutečnosti od idejí, proklamovaných principů a očekávání občanů potvrdily

Lokomotivky ČKD, v němž pravil, že přeci nebudou vládnout děti. Diskuse o přestavbě EU a sama přestavba bude tedy od těchto lidí vypadat asi jako přestavba normalizačního socialismu v podání Vasila Biláka a Aloise Indry. Většina pronionistů ale zřejmě nechápe, že přestavba EU musí jít rychleji než její rozpad. Přitom však ani není jasný směr,

jsou i návrhy zcela protikladné: jedni žádají krok zpět k posílení členských států, eurohujeři chtějí skok v posílení Bruselu a tvorbě federálního superstátu.

GLAJCHŠALTOVÁNÍ ČLENSKÝCH STÁTŮ

Nejvýmluvnějším lakmusovým papírkem demokraticismu, úcty ke spoluobčanům a voličům se staly postoje k referendu. Političtí šejdíři a zbabělci vyjevili vůči němu zásadní odpor a ukázali, že než by podstoupili osvětu, debatu a argumentaci s občany k dané věci, budou lidová hlasování torpédovat.

Ve zkoušce politického chlapství a demokraticismu jako jeden z mála obstál prezident Miloš Zeman, jenž nástroj přímé demokracie jasně podpořil, ač hned v otázce odchodu ČR sdělil svoje „Ne“.

Potíže činí již popsání příčin krize, tím spíše, že jich je spletenec. Jeví se zejména jako rozpor mezi mocí a zodpovědností Bruselu a národních států. Občanům se zdá, že proti arogantní hlouposti Bruselu a jeho glajchšaltování členských států bez ohledu na jejich konkrétní podmínky je ochrání moc národních států.

Neustále vidí rozličné unijní spory, znechucují je unijní pitomosti počínaje stěhováním parlamentu mezi Bruselem a Štrasburkem a konče křivostí okurek a negativně pociťují ústupky a kompromisy svých státních reprezentací před unijním molochem. Ve skutečnosti jsou stávající národní vlády spolupachatelé unijního neřádstva. Pročpak

nejsou Unii ve všech státech ustaveny demokratické mechanismy, např. referendum? Proč není standardizována kontrola veškeré veřejné správy kontrolními úřady? Kde vážně boj proti daňovým únikům a rájům? Působí snad křivé okurky větší škody než daňové ráje? Jak komu... Unijní a národní re-

prezentace totiž kopou ve stejných dresech, které ale kryjí kabáty sladkých proklamací. Je to dres silných podnikatelských skupin, nadnárodních korporací. Jedny si koupily Unii, druhé Francii, třetí ČR. Legislativní paskvily proti lidem bují v Bruselu, Paříži i Praze, TTIP má zastánce tam i tady. Unijní

PŘEDSEDA PARLAMENTU EU SE VYROVNAL MIROSLAVU ŠTĚPÁNOVI

reakce eurounijních špiček na brexit. Obsah a forma odhalily žalostný osobnostní – intelektuální a morální – stav předáků EU a členských států. Míra blábolů a hysterie z jejich úst děsí při pomyslení, že by se EU ocitla v krizi, kdy by šlo o zdraví a životy obyvatel a tito představitelé měli rozhodovat o našem přežití. Tragédií a visačkou občanů Unie je ovšem fakt, že ve směr jde o vítěze voleb... Předseda Evropského parlamentu Martin Schulz se opovrživou větou o davu vyrovnal vystoupení Miroslava Štěpána v listopadu 1989 k dělníkům pražské

a národní politici sice mají na kufrech nálepky o demokracii, právním státu, ekonomickém rozvoji, sociálním státu, právech občanů, osobnostním rozvoji, životním prostředí, bezpečnosti ap., leč uvnitř je jediná agenda: vykořisťování a zisky. Lži a podvody už nejsou jen pracovní metodou jedinců, nýbrž určujícím rysem politicko-ekonomického systému států Unie. Nadkritické množství politiků lze ve volebních programech, podnikatelů na výrobních štítcích a provozních údajích, novinářů v médiích,

politologů a vojáků v různých analýzách a vyjádřeních. Obehlání lidé hledají zbylé čestné politiky, seriózní firmy, farmáře v sousedství, nepropagandistické odborníky. Ve znechucení z pokrytectví tradičních politických stran, jejich dvojích metrů na daně, zločiny, práva, povinnosti a zodpovědnost neprivilegovaných vrstev hledají a bloudí. Obracejí se k dosud veřejně nezkompromitovaným osobnostem, aby pozdě(ji) seznali, že populární neznamená mravní. Přání si pořádku a spravedlivého řádu zaměňují

za vládu pevné ruky. Roste jejich strach, frustrace z nesebe-realizace, stoupá jejich nespokojenost, agresivita. Trpí tím pak zástupné cíle, často ještě větší chudáci.

To nenapraví výměna junckerů, schulzů, tusků, merkelových, hollandů, cameronů, sralbotků a zadolárků, neboť nástupci by v nezměněných podmínkách za čas obdobně zvlčili. Nestačí úpravy existujících konkrétních, dobově podmíněných forem, jde o podstatu, základní nastavení. Musejí se zásadně změnit základní principy od nichž se odvíjejí struktury a vazby EU. Proč je základním krédem EU volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a lidí a ne pravda, spravedlnost, přátelství, oboustranný respekt a výhodnost?

Kde je mír, ochrana životního prostředí, demokracie? EU má zatím jen pár hesel a proklamací, konkrétních populárních opatření a fůru iluzí pro lidi zakrývajících kopec

přetvářky předáků a mocenských kruhů v úradí. Na občany EU nepůsobí žádná komplexní ideologie, která by je motivovala k nějakému směru přestavby Unie, k cíli, pro nějž stojí za to pracovat, angažovat se, něco dnes obětovat, abych v budoucnu získal.

TÝM SI ŽÁDÁ DIVERZITU

Nyní EU drží pojivo z profitů pro vykořisťovatele a jejich politické a mediální loutky a z iluzí pro vykořisťované řadové občany, obyvatele, zaměstnance, spotřebitele. Iluze se ale rozplývají, brexit je odvané zcela. Režie

VÝMĚNA SRALBOTKŮ ČI ZADOLÁRKŮ NIC NENAPRAVÍ

kořistění proto opět přijde v politickém týjátru s novým nastudováním, s novými herci a kulisami, leč hra a zápletka bude táž. Konec ovšem rovněž.

Má-li idea evropského partnerství dlouhodobě přežít, musí si stanovit jiné principy. Principy přátelského společenství – dobrovolné spolupráce v míře ušité v každém konkrétním případě každému na míru. Tak jako u party přátel. V něčem se spojí ty a ty státy tolik a tolik, v čemsi jiném zase jiné a jinak, někdy všichni, druhdy jen pár. Bez donucování, přehlasování, přikazování, bez nezodpovědnosti, se skutečnou demokracií, svobodou, subsidiaritou, zodpovědností za práva a povinnosti. Nejde o chaos, jde o diverzitu uplatnění

diverzity. Totéž platí pro společenství lidí. Jaký by hrál fotbal tým složený jen z obránců? Proč nehrají symfonie jen třeba první housle? Stejně platí pro vědecké týmy, podnikové kolektivy. Tým soudobého světa si žádá rozličné profese a povahy, pečlivky i bohémy, houževnaté i výbušné, tvůrce i rutinéry, optimisty i skeptiky, specialisty i renesanční typy, šťoury, klída-se, mravenečky a manažery, něco moudrých, něco komiků, něco odvážných a něco opatrných. Unie potřebuje několik společně uznávaných principů, které vyformují kompatibilní

politickou kulturu a dle nichž si budou jednotlivé státy konkretizovat řešení dobrovolně přijatých úloh. Pokud nedojde k „federalizaci“ základních hodnot, pokud nedosáhnou státy

společně přijatých zásad. Přírodní společenství jsou odolná změnám právě dle své diverzity a míra efektivního využití prostředí koreluje též s mírou

EU příbuzné politické kultury, nemůže Unie nikdy pomyslet na federalizaci v politice a ekonomice, na dosažení obdobného či dokonce stejného vyznění

opatření v politice, ekonomice, sociální sféře atd. EU se dnes hrouští, poněvadž mocenské špičky nechápou, že nanucování jednoty jednotu rozbijí, že příkazy přátelství ničí. Krátkodobě příkaz může zabrat, ale dlouhodobě likviduje. Nezískávat příkazem, nýbrž příkladem. Současným unijním a národním vůdcům ale chybí chápání základních lidských a společenských vztahů, zkušeností. Mají vzdělání, oplývají kdo-ví jakými schopnostmi a vědomostmi, leč jsou bez mravnosti a moudrosti a tudíž bez budoucnosti. Je to ale logické, moudří neprahnou po roli vazalů, pohůnků, loutek cizích zájmů. Charakter politiků obou stran (a tím i EU) se ukáže zanedlouho při jednáních o brexitu – zda se strany rozejdou jako přátelé, či zda budou pomstychtivé a činit si zlo. Malost mnozí už prokázali vztahem k referendu a následuje je nedemokratická lůza, která místo respektová-

ní výsledku nejsvrchovanějšího nástroje demokracie jej hned chce zvrátit. Místo strpení výsledku čestného souboje a jeho znovuotevření po nabytí zkušeností se zvolenou realitou, s novými informacemi a poznatky, chtějí asi jako v PC hře hned nový level.

Proto lůza.

Je to ovšem i zodpovědnost mocných, že problémy neřeší konsensuálně, s pochopením pro odlišné, že je hrotí a dovádějí spory do volby „buď a nebo“ místo pestré diverzifikace, v níž se rozdílnosti uspokojí.

Hysterie z brexitu je zbytečná. Zatím se vůbec nic – zákony, reálná ekonomika, obchodní vazby, pohyb přes hranice – nezměnilo, jen pár ratingových agentur, profláknutých neschopností předvídat hospo-

MÁ-LI IDEA EVROPSKÉHO PARTNERSTVÍ PŘEŽÍT, MUSÍ NĚST JINÉ PRINCIPY

podmínky i k posílení pozice ČR v rámci EU. Dobrá nebo špatná politika se totiž dá dělat jak v rámci tak mimo EU. Zatím však kvalitní politiky ČR nemá, takže je

dářskou krizí z r. 2008, změnilo hodnocení V. Británie, aby dle zájmu mocenských špiček pohuly stádem makléřů. Britové rozhodli o vystoupení z EU, ale mohou vstoupit do Evropského hospodářského prostoru (EU a ESVO), takže žádné dramatické obchodní změny ani v budoucnosti nemusejí nastat.

BUDEME-LI MÍT OBČANY...

Současně ale brexit ukazuje, že na odchod je vhodné se připravit. Tím spíše by to platilo pro zemičky jako ČR, které jsou politicky a ekonomicky snadno vydíratelné. Posílení ekonomické a politické suverenity, sociální odolnosti, občanské vyspělosti, které jsou nezbytné pro úspěch případného odchodu ČR z EU by ovšem vytvořilo

jedno, zda je či není členem EU, zda je vazalem stádním či individuálním.

Kvalitní politici nespádnou z nebe. Tím spíše na poušť občanství. Budeme-li mít Občany, budeme mít i Politiky. K Občanství je třeba znalosti, zkušenosti, dovednosti, nemluvě o morálce. Proto osvěta, občanské aktivity, proto participativní rozpočet, veřejné diskuse, pravomoci a zodpovědnosti, proto tuto obecní politickou školu. Proto i ekonomickou demokracii, místní hospodářské cykly – naučit co nejvíce občanů řídit si svůj společný svět, chránit si ho a rozvíjet. Mocenské špičky dostaly žlutou, zelená je volná...◀

Karel Růžička

DOPORUČUJEME

► <http://www.scmagazine.cz/casopis/02-16/ceska-cesta-k-participativnimu-rozpocetovani?locale=cs>
Článek Kateřiny Vojtíškové o participativním rozpočtu pro časopis Smart Cities.

► <http://www.noveodbory.cz/>
Web iniciativy Nové odbory.

► <http://zpravodaj.podnety.cz/clanek-412-dva-kroky-dopredu-tri-zpatky.html>

Článek ze zpravodaje „Podněty“ o zapojení obyvatel Českého Krumlova do tvorby strategického plánu.

► <http://denikreferendum.cz/clanek/23243-bezdomovecka-platforma-jednala-s-ministryni>
Na pražském Andělu se sešli zástupci lidí bez domova s ministryní práce a sociálních věcí Michealou Marksovou a zástupcem ministerstva pro místní rozvoj Jiřím Klímou. Jednali o zákonu o sociálním bydlení.

► <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1096898594-udalosti-komentare/216411000370628/obsah/481064-financni-ztraty-po-brexitu>

Vystoupení Ilony Švihlíkové v pořadu Události, komentáře na téma finančních dopadů brexitu.

STÁT PROTI VŠEM A NEUSTOUPIT! A PŘESTO VYHRÁT!

Byl listopad roku 2007 a jel jsem autobusem na Říp. Seděl jsem vedle neznámého muže a dal jsem se s ním do řeči. Ptal se, odkud jsem a já mu pověděl, že jsem z Ústí nad Orlicí. Sice jsem bydlel v podhorské vsi Červená Voda, ležící 40 kilometrů severně od Ústí, ale říkal jsem si, že ji znát nebude. Ale Ústí je okresní město se staletou textilní tradicí, kte-

jsem jezdil na střední školu do Prahy, v Ústí jsem přestupoval a ta zvláštní budova, která v širokém okolí žádná podobná není, mne přitahovala. A oni ji chtějí bořit?

Dnes mohu říct, že tato jinak obyčejná cesta autobusem změnila nejen můj život, ale zachránila „život“ i jednomu krásnému nádraží. A pořádně zamotala hlavu nespočetnému

rá je dnes sice minulostí, ale město je i dnes docela známé. „Aha“, povídá muž a pokračuje: „Tam je pěkné nádraží, ale budou ho bořit.“ Zůstal jsem jak zkoprnělý. Když

úřednictvu i vrcholným politikům. Z jinak nezajímavého regionálního tématu se stala kauza, ke které se začaly vyjadřovat i zahraniční vědecké instituce.

S aktivismem jsem žádné zkušenosti neměl. Koneckonců, bylo mi dvacet tři let. Co mám dělat? Kam mám napsat? Byl jsem bezradný. Doma jsem to po návratu z výletu vyprávěl rodičům. Oba byli zaskočení, ale hned mi řekli, že s tím stejně nic neudělám, protože 'ti nahoře' už to mají beztak rozhodnuto a co já sám. Však ty řeči také znáte.

Psal jsem dopisy. Na městský úřad, Českým drahám, které budovu vlastnily, Správě železniční dopravní cesty, která byla investorem přestavby, ale odpověď byla vždy stejná. Bud'

VŠEM POZITIVNÍM DEVIANTŮM!

Poslední dobou se roztrhl pytel s dobrými zprávami z obcí a regionů. Doslýcháme se o případech, kdy se někomu něco podařilo, co by mohlo povzbudit k následování. Aby to nebyly jen zprávy z druhé ruky, otevíráme tento koutek se samoobslužnou inspirovnou (podle vzoru poradna). Napište nám o událostech z vašeho okolí, které stojí za zaznamenání a obsahují zkušenosti využitelné i jinde. Informujte nás o ostrůvkách pozitivní deviance, ať se náказа šíří! ◀

nemají pravomoc demolici zastavit, nebo že už je rozhodnuto a že je jim to líto. Byl jsem zoufalý. A sám.

Poslední možností bylo prohlášení nádražní budovy postavené v roce 1874 za kulturní památku. Ministerstvo kultury zahájilo správní řízení v dubnu 2008. Kladně se k mému podnětu vyjádřilo územní odborné pracoviště NPÚ v Pardubicích a kupodivu i orlickoústečtí městští památkáři a památkáři na krajském úřadu v Pardubicích. Proti byly dle očekávání dvě instituce: České dráhy a Správa železniční dopravní cesty. Bylo to nadějně. Prohlášení budovy za kulturní památku bylo otázkou posouzení odborníků. A všichni odborníci můj podnět podpořili. Nebyl důvod nevěřit v kladné rozhodnutí ministerstva kultury.

Jenže v září roku 2008 jsem dostal studenou sprchu. Vedoucí oddělení ochrany kulturních památek na MK ČR Mgr. Petra Ulbrichová mi poslala dopis s rozhodnutím, že: **„Ministerstvo kultury si je dobře vědomo významu průmyslového dědictví České republiky, ale zároveň se domnívá, že podnět na prohlášení konkrétně tohoto objektu měla odborná organizace zaslat před začátkem dlouhodobě plánované a připravované akce „Průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí“. Ministerstvo kultury nicméně konstatuje, že realizace stavby „Průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí“, jejíž součástí je odstranění objektu výpravní budovy, je veřejným zájmem.“**

► <http://blisty.cz/files/2008/10/15/rozhodnuti-ministerstva-kultury.pdf>

Padly všechny mé poslední naděje. Poslal jsem podklady ke kauze tehdejšímu šéfredaktorovi Britských listů Štěpánu Kotrbovi. Hned mi volal. Kdo jej znáte osobně, obsah hovoru a použitá slova si dokážete představit. Jednoduše řečeno, nakopnul mne. Založil jsem petici „Stop demolici“ a začal aktivizovat veřejnost. O příběh se začala zajímat média a v únoru roku 2009 jsme v nádražní restauraci založili občanské sdružení „Nádraží nedáme!“ V průběhu času se na našich setkáních vystříдалo mnoho politiků a ministrů, kteří slibovali vyřešení situace „ke spokojenosti všech.“ Petici podepsalo nevídaných šestnáct tisíc lidí. Měli jsme ale mnoho velmi vlivných nepřátel. Vedení města kdoví z jakých důvodů změnilo názor a jeho tehdejší starosta Richard Pešek se proti naší iniciativě začal silně vymezovat. To nám v jednání s ČD a SŽDC nepomáhalo. Část úřednictva i politiků napříč politickým spektrem nám fandila, jenže mnoho z nich se omezilo na konstatování, že projekt na přestavbu nádraží už je velmi daleko a všichni se bojí „do toho hodit vidle.“ Navíc byl vydán demoliční výměr.

Sám Štěpán Kotrba žhvil telefony, kde mohl. Já osobně jsem našel velké pochopení a zastání u dvou mužů. Jedním z nich byl budoucí ministr dopravy Zdeněk Žák a známý odborář Jaromír Dušek, který bydlí v nedaleké Dolní Dobrouči a naše nádraží zná jako vlastní boty. Byl také mimo jiné jedním z prvních, kdo podepsal naši petici. Správa železniční dopravní cesty upozorňovala, že neexistuje alternativní projekt a vytvářet nový by stálo obrovské peníze a zdržení

v čerpání dotací. Cena projektu byla odhadována na 2,3 miliardy korun. Různí lidé mi volali, že existuje variantní projekt, který počítá se zachováním budovy, jenže to vedení SŽDC označovalo za blud. Dokonce se mi podařilo spojit s projektantem firmy SUDOP. Existenci alternativního projektu mi potvrdil, ale odmítl mi jej poskytnout s tím, že „je to moc živé.“

CELOEVROPSKÁ OSTUDA

Čím víc se o kauze psalo a mluvilo, tím jednodušší byla cesta k ministrům kultury a dopravy. Jenže například za dobu kauzy se na dopravě vystřídalo sedm ministrů! Trvalo nějaký čas, než jsme se k danému ministrovi dostali. Když jsme přišli moc brzy, řekl, že se seznamuje s rezortem a pak už jsme se neviděli anebo jsme přišli příliš pozdě a ministr byl už na odchodu.

Navíc. O celou kauzu se začala zajímat tehdejší eurokomisařka pro regionální politiku Danuta Hübner i zahraniční vědecké a vzdělávací instituce. Zachování nádraží podpořil i Polský výbor Mezinárodního komise pro ochranu průmyslového dědictví, jehož vedoucím je prof. Stanisław Januszewski.

► http://www.stop-demolici.cz/res/dokumenty/2008-12-16/Szanowny_Panie_Ministrze.pdf

V březnu 2009 navštívila nedalekou Českou Třebovou zmíněná tehdejší komisařka pro regionální politiku Danuta Hübner. Na dotaz přítomného novináře, co si myslí o plánované demolici nádražní budovy v Ústí řekla: „Jsem překva-

► Petr Bendl

pena, že by měl projekt podporovaný Evropskou unií sloužit k demolici historické památky. S tímto případem nejsem seznámena a okamžitě se jím po svém příjezdu do Bruselu začnu zabývat“, řekla k záměru SŽDC.

Jak s nadsázkou říkám, když něco nešlo za císaře pána, tak to začalo jít, když přišel příkaz z Vídně. Když něco nešlo za minulého režimu, začalo to jít, když přišel příkaz z Moskvy. A když dnes něco nejde, začne to jít, když se do toho vloží Brusel. Jsme zvláštní zemí, ale jak sami vidíte, funguje to tu tak stovky let.

BENDLOVO NÁDRAŽÍ

„Jsem ve funkci teprve krátce, ale o tomhle nádraží slyším pořád. Mohu vám říci, že varianta, která umožňuje zachovat budovu, existuje. Teď se musíme bavit o budoucnosti nádraží v případě jeho zachování. Myslím si, že není nutné budovu demolovat, pokud najdeme její rozumné využití, které by nebránilo železnici,“ řekl k radosti většiny přítomných tehdejší ministr dopravy Petr Bendl, který v únoru roku 2009 osobně nádraží navštívil.

► http://orlicky.denik.cz/zpravy_region/labuti-pisen-usteckeho-nadrazi-mozna-jeste-ne.html

Tehdejší starosta města Jiří Pešek, o kterém jsem o pár řádků výše psal, že byl vlivným odpůrcem naší iniciativy, najednou, nikoliv naposled, obrátil. Pešek byl členem ODS a „jeho“ ministr byl na naší straně. A tak hlava města prohlásila: „Když se zachová díky ministrovi,

klidně navrhnou, aby se jmenovalo Bendlovo nádraží.“

► <http://zpravy.aktualne.cz/domaci/po-bendlovi-pojmenuji-v-usti-nadrazi-kdyz-ho-zachrani-r~i:article:630135/>

V květnu roku 2010 ministerstvo kultury na třetí pokus nádražní budovu kulturní památkou prohlásilo. České dráhy sice podaly rozklad, ale nebylo jim to nic platné. V srpnu téhož roku ministr kultury Jiří Besser rozklad Českých drah zamítl a prohlášení nádražní budovy za kulturní památku nabylo právní moci. Ministr Besser při svém rozhodnutí totiž vzal v potaz „nové“ skutečnosti. Tedy, že lze železniční koridor modernizovat, aniž by bylo nutné nádraží demolovat, což údajně při svém prvním rozhodnutí ministerstvo kultury nevědělo. Svou pozitivní roli bez pochyb sehrál Bendlův náměstek a pozdější ministr dopravy Zdeněk Žák, který byl však samotným Bendlem po třech měsících ve funkci kvůli svému konfliktu s Petrem Žaludou ze dne na den odvolán. Třešničkou na dortu pak je skutečnost, že pod rozhodnutím prohlásit budovu za kulturní památku byla podepsána opět Mgr. Petra Ulbrichová.

► <http://www.culturenet.cz/aktuality/prohlase-ni-budovy-zeleznicni-stance-v-usti-nad-orlici-za-kulturni-pamatku/n:8432/>

V březnu roku 2011 navštívili historickou budovu ministři kultury a dopravy Jiří Besser a Vít

► Jiří Besser

Bárta. Došlo tím k definitivnímu stvrzení, že 'Stará dáma' nepadne.

► http://orlicky.denik.cz/zpravy_region/navste-va-ministru-na-orlickoustecku-tri-mesta-tri.html

Jenže kdo čekal, že když stát z důvodu demolic stávající nádražní budovy chtěl postavit budovu novou, poté, co bylo rozhodnuto, že stará se bourat nebude, stavba nové budovy je zbytečná, mýlil by se. V patnáctitisícovém městě byla již třetí nádražní budova. Stavbě nové budovy jsme neměli jak zabránit, protože jsme nebyli účastníky řízení. Stát ze záhadných důvodů trval na postavení nové budovy, dvacet metrů vzdálené od té historické. A tak už zbyl jen boj o to, aby stará budova nebyla odříznuta od světa.

V roce 2015 byla dokončena stavba železničního koridoru. České dráhy budovu opustily, protože začaly využívat pokladny v budově nové a 'Stará dáma' zůstala zamčena a opuštěna. Jenže jak už to v životě bývá, vše špatné je na něco dobré.

► <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/1589842-nove-nadrazi-v-usti-nad-orlici-ktere-stalo-miliardu-se-propada>

Zatímco v době boje za záchranu nádraží bylo veřejné mínění v Ústí rozděleno půl na půl, dnes je situace, zdá se, zcela jiná. Mnoho lidí totiž z důvodu staré, špinavé a neútulné budovy chtěli stavbu novou, čistou a voňavou. A tak ji dosta-

li. Jenže nová budova, tak jak je dnes bohužel zvykem, nemá ambice nabídnout cestujícím víc, než nákup jízdenky a kávu z automatu. A tak ti, kteří dřív brojili proti Kadrmanovi, dnes píšou, že je dobře, že stará budova stojí.

A tím se otevřela varianta, o které jsem cestou autobusem na Říp ani nesnil.

V květnu roku 2015 jsem jménem sdružení Nádraží nedáme! odeslal Českým drahám dopis s výzvou k veřejnému prodeji v tu dobu již opuštěné nádražní budovy. V říjnu téhož roku jsme společně se spoluzakladatelkou sdružení Nádraží nedáme! Olgou Sommerovou, Pavlem Prchalem a Ladislavem Růžičkou založili společnost Oustecké nádraží a čekali na reakci Českých drah. Stávající majitel odhadl cenu nádraží na 1,4 milionu korun. Peníze jsme mezi sebou vybrali, já si vzal úvěr a šli jsme do soutěže. Jediným kritériem byla cena. V prvním kole jsme nabídli 1,41 milionu korun a v druhém kole 1,45 milionu. České dráhy oznámily, že se soutěže účastní čtyři subjekty. Naše nabídka byla nejvyšší. A budovu jsme v sobotu 18. června 2016 otevřeli veřejnosti.

► <http://www.denik.cz/pardubicky-kraj/na-usteckem-nadrazi-otevrou-i-utajena-zakou-ti-20160614.html>

Ten muž z autobusu, který vlastně celou věc způsobil, dodnes pracuje ve Správě železniční dopravní cesty. Po dobu trvání kauzy nám poskytoval projektovou dokumentaci a další informace, bez kterých bychom náš boj měli o hod-

ČESKÉ DRÁHY, a. s.

ně těžší. Nebyl ani sobotnímu otevření nádražní budovy přítomen. Bojí se ztráty zaměstnání.

Štěpán Kotrba na mé pozvání přijel. Nebýt jeho „nakopnutí“, býval bych kauzu vzdal už v jejích počátcích, protože bych nevěděl, jak dál. Dokumentaristka Olga Sommerová je dnes „realitní magnátka“ a múza, která mne provází dalšími kauzami, které jsou neméně známé. Úplnou náhodou jsem přičichl k aktivismu, a ten mne již neopustil.

S přáteli jsme v září roku 2009 založili Asociaci sdružení pro ochranu a rozvoj kulturního dědictví ČR, která dnes působí na celonárodní úrovni. Upozornili jsme na lajdáckou opravu Karlova mostu, upozornili jsme na chátrající lázně Kyselka, společně s dalšími sdruženími bojujeme proti demolici domu na rohu Opletalovy ulice a Václavského náměstí v Praze, úspěšně jsme bojovali proti projektu PPF Real na pražském Vítězném náměstí, bojujeme proti italskému developerovi Razettimu, který chce u Anežského kláštera postavit 'Maršmeloun', pomáhali jsme zachránit vlakové nádraží v Havířově...

Co napsat na závěr? I když jste úplně sami, i když vám všichni okolo říkají, že „to nejde“, že „je pozdě“, že „proti velkým penězům nic nezmůžete“... Není to pravda. Pakliže máte neochvějnou víru a vytrvalost, pakliže víte, že máte pravdu, pakliže jste připraveni obětovat téměř vše pro to, abyste vyhráli boj proti nespravedlnosti, aroganci moci a vlivu obrovského kapitálu, pak vyhraje. A víte proč? Protože na vaší straně je pravda. Na jejich straně jsou jen peníze. ◀

Martin J. Kadrman

HLEDÁ SE REALIZÁTOR NÁPADU

Moje nepokojná povaha mne přiměla vymyslet věc, kterou posílám v příloze – z plastového kyblíku, který je jinak obtížným odpadem, se dá snadno vyrobit „zařízení“ pro pěstování rajčat „hlavou dolů“ – není potřeba je uvazovat ke kolíku, vyštípovat apod., a navíc se ještě do kyblíku dá zasadit nějaká další užitečnost (např. dávám papriku a bylinky). Lidi, kteří nemají zahrádku, ale alespoň balkon, to mohou použít za něco málo peněz za sazenice.

Jsem nepraktický teoretik. Kdyby se našel nějaký subjekt, který by to dokázal prodávat (marketink a všechny ty věci okolo) rád své „know how“ předám. ◀

Josef Špaček, Veverská Bítýška

AKCE BUDOUČÍ

ANTI-KAPITALISTICKÝ KEMP

Zveme na další ročník letního Antikapitalistického kempu, který se uskuteční v termínu 19.-21. srpna 2016 nedaleko od Strakonice v jižních Čechách. Tak jako v minulých letech se můžete i letos těšit na diskuse aktuálních témat s úvodem, stejně jako na neformální debaty u piva a limonády, na sportovní aktivity, procházku po zajímavostech okolí, zábavný vědomostní kvíz o ceny, komentované promítání fotek z levicových akcí, večerní párty s hudbou různých žánrů a celkově na relaxování a zábavu.

DISKUSE K TTIP

Zveme na panelovou diskusi na téma TTIP – „Transatlantické obchodní partnerství“. Jedná se o panelovou diskusi, kterou organizuje projekt Prague Summer School, díky kterému se do Prahy dostanou světoví odborníci na problematiku mezinárodního obchodu. Mezi potvrzenými řečníky jsou: Andreas R. Ziegler, Gábor Bojár, Vladimír Bártl. Panelová diskuse se koná 12. 7. 2016 v odpoledních hodinách v areálu Anglo-americké univerzity (Letenská 120/5, Praha).

JAK CHUTNÁ KOMPOT

Zkratka KPZ nemusí být jen „krabička poslední záchrany“, je to i „komunitou podporované zemědělství“. A svým způsobem to je také forma záchrany, poslední záchrany před ovocem a zeleninou, které než vypěstované jsou spíše průmyslově vyrobené. Následovníci pana Tricately totiž francouzskou komedii Křídýlko nebo stehýnko během 40 let převedli do reality a potraviny z obchodních řetězců mají našlápnuto ke gumovému salátu, kuřete z masové (?) blemtanice postříkané barvou a jiným „delikatesám“ bezohledného potravinářského magnáta nahrazujícího přírodní produkci umělou, deformovanou či zmutovanou. Svě následovníky našťestí mají i Charles a Gérard Ducheminovi a boj za přírodní, zdravé potraviny vzali zgruntu, či vlastně naopak – přenesli ho na grunt a své bašty budují v podobě zahrad. V případě KPZ zahrad otevřených všem zájemcům, kteří společně chtějí pomoci pěstovat vlastní plodiny.

ZACHRAŇ SE PŘED TRICATELY

Jedno ze zhruba desítky takovýchto společenství KPZ v Praze má díky jednomu ze svých členů již čtyři roky půlhektarovou zahradu v Nových Středoklukách kousek od ruzyňského letiště. Sdružení, přednedávnem úředně přerobované na zapsaný spolek, nese název KomPot – jako komunitní potraviny – a pro svoji zahra-

du získalo díky způsobu hospodaření certifikát přírodní zahrady. Organizuje přes čtvrt stovky odběratelů, kteří si během sezony vyzvedávají na zahradě nebo na některém z výdejních míst každý týden bedýnku zdejších výpěstků v ceně asi 220 Kč. O zahradu se stará na půl úvazku zahradník a další pomáhají brigádami či penězi. Užívají přírodní hnojiva, mají prověřeného dodavatele semen a sazenic, své včelstvo atd. Kromě zeleniny a ovocných stromů pěstují i bylinky, rostou zde růže, mají zde pískoviště pro děti, velkou chatku a také velký bytelný stůl. Rodinná brigádnická výprava tak zde má zajištěn prostor i pro odpočinek, zábavu, hodování, setkávání s přáteli, takže kompoťáci mají vedle záhonů kedluben, cibule, kopru a dalšího i svůj „záhon“ pro pěstování a zvelebování své komunity včetně „včeliček“ jako jsou Míla Hilgertová, Michal Tichý či Tereza Jursová.

O KomPotu se lze dovědět různé další podrobnosti na jeho webstránce a stránkách jeho zpravodaje. Nejen jak funguje a co dělá, ale též třeba jak se co pěstuje, recepty, pozvánky na různé akce KomPotu a KPZ. A pokud někdo hledá roj, na jehož práci by se chtěl podílet, tak KomPot někdy volné místo má, nebo může dát tip na jinou skupinu KPZ.

Zachraň se před novodobými tricately kdo chce. ◀
(kru)

VLASTNĚNO I ZAMĚŠTNANCI

EUROPEAN FEDERATION OF EMPLOYEE SHARE OWNERSHIP

Evropská federace pro zaměstnanecké akciové vlastnictví EFES vydala v červnu „barometr“ příslušných politik v evropských zemích. Vyplývá z něj, že ručička znovu zamířila k trochu lepšímu počasi. EFES konstatuje, že masový rozvoj zaměstnaneckého akciového vlastnictví přináší lepší motivaci, produktivitu, ziskovost, vyšší růst a více a lepších míst. To je dobré pro všechny. Ale na začátku jsou nezbytná politická opatření v podobě daňových podnětů, aby se tento pozitivní vývoj mohl rozjet. Jenže po roce 2008 přijala řada evropských zemí opačný přístup, daňové podněty byly rušeny a to vedlo k poklesu počtu

zaměstnaneckých akcionářů. Vliv těchto politik bylo možné porovnat s vývojem v zemích, kde vlády naopak podněty zvyšovaly a počty zaměstnaneckých akcionářů rostly. Pohledem „barometru“, ručička zaměstnaneckého vlastnictví akcií do roku 2009 stoupala, ale pak se obrátila a negativní trend trval až do roku 2013. Generální tajemník EFES Marc Mathieu nyní s potěšením konstatoval, že většina opatření hospodářské politiky v evropských zemích nyní zahrnuje podporu a rozvoj akciového vlastnictví zaměstnanců. Zájem projeví víc evropských zemí než kdykoliv předtím, a to je krok k vyšší sociální soudrž-

nosti Evropy. Barometr je na www.efesonline.org.

► **Nadace Eurofound** právě vydala ročenku **Život a práce v Evropě**, která shrnuje výzkum stěžejních sociálních a zaměstnaneckých otázek. Nadaci Eurofound založila v roce 1975 tehdejší Evropská společnost s cílem přispívat k plánování a vytváření lepších životních a pracovních podmínek v Evropě. Agenda sociální politiky a priority se za těch 40 let nejspíš trochu měnily, ale mise nadace Eurofound zůstává po celou dobu stejná: podpořit politické činitele, aby vytvářeli co nejlepší řešení výzev spojených se zaměstnáváním a sociální sférou, kterým Evropská unie čelí.

► **V Británii** vyšla na začátku června zpráva ministra pro obchod a investice Marka Price, ve které uznává pozitivní vliv zaměstnaneckého vlastnictví. Zpráva **EOA UK Zaměstnanecké vlastnictví je podle**

ministra obchodu a investic dobrou cestou, je však možná už minulostí, teď se řeší hlavně Brexit, byť k němu zatím nedošlo.

Analýza právní kanceláře Mishcon de Reya, která se specializuje také na zaměstnanecké právo, ukazuje rizika britského odchodu z Evropské unie. Je z ní patrné, že Brexit nelze chápat jako nějaké vítězství lidu. Varuje, že Brexit může narušit značnou část legislativy pro regulaci podnikání, zaměstnanecké vztahy a spolupráci sociálních partnerů, která vycházela z evropských direktiv. Jedná se o tisíce předpisů, které byly odvozeny z evropského práva. Zejména právní úprava a postupy, vztahující se k akciovému podílu zaměstnanců, jsou rozptýleny v obrovském množství předpisů. Bude proto nezbytné dobře definovat přechodné období, ve kterém by pokračovala stávající právní úprava, než se začne stávající legislativa nahrazovat domácími zákony.

Zvláštní pozornost si zaslouží ty předpisy, které vznikaly po finanční krizi z roku 2008. Odrazily snahu evropských regulátorů napravit nespravedlivosti a nerovnosti extrémních manažerských odměn ve finančních službách, kde byli bankéři odměňováni i v případě selhání. Jako poučení z krize byl zaveden malus (srážka za neúspěch) a možnost dodatečného strhnutí části odměny (claw back), která navíc byla zastropována a podmíněna dlouhodobými výsledky.

Zajímavý je navazující komentář, který naznačuje, jakým směrem se vývoj po odchodu z EU může vyvíjet. Bankéři byli rozhořčení především zastropováním svých astronomických odměn. Podle evropského regulátora bylo jejich smyslem zabránit, aby honba za bonusy nemotivovala k přijímání nepřiměřeného rizika, které pak vede k rozvratu bankovního sektoru. Nehledě na to, že pak méně zbyde na zbytek zaměstnanců. Britská finanční smetánka to však vidí jinak a regulátor FSA se pokoušel o zrušení zastropování odměn u Evropské-

ho soudního dvora. Neuspěl, a tak možná využije nové příležitosti. Zastropování odměn finančníků tak možná bude první věcí, kterou si Londýn po Brexitu zruší.

►V Německu jednala skupina průmyslových odvětví Federace zaměstnanecké participace. Společné setkání Federace, Baader Bank AG a Rödl & Partner proběhlo 2. června v Mnichově-Unterschleissheim pod sloganem „Lidé tvoří ekonomiku“. Princip participace je nejen reakcí na výzvy „Práce 4.0“, tedy moderních

trendů v oblasti práce do budoucna, ale vytváří také aktuální podnikovou kulturu, která přináší větší sounáležitost zaměstnanců s firmou, vyšší loajalitu a lepší výkony. Zprávy z konference na <http://www.agpev.de/downloads/66.-agp-jt-02jun16---tagungsbericht.pdf>.

Ve Frankfurtu proběhla Konference DAI GEO, na které se probíraly úspěšné modely a potřebná politická opatření v oblasti zaměstnaneckého vlastnictví akcií. Více na http://www.agpev.de/assets/geo_dai_konferenz_2016_einladung_konferenz_pr.pdf.

►V Austrálii měli výroční konferenci organizace pro zaměstnanecké spoluvlastnictví EOA. Vznikla v roce 2011 a zahrnuje i Nový Zéland. Jedná se o neziskovou svépomocnou organizaci, orientovanou na poradenství v otázkách vlastnictví zaměstnaneckých akcií, zejména se zakomponováním akciových opcí a akcií do pracovních smluv a také s využitím práv z akcií v zaměstnanecké participaci. Na konferenci se hodně hovořilo o tom, jak zaměstnancům výhody akciového vlastnictví vysvětlovat. Výsledkem je změna chování – jakmile začnou věnovat pozornost vývoji kurzu akcie, posiluje se jejich spoluvlastnický přístup na pracovišti. Hodně se také mluvilo o nastupujících trendech zaměstnaneckého vlastnictví, zejména o potřebě přestat brát ukončení zaměstnání jako rozhodný okamžik pro zdanění akcií. Je třeba hájit určitý dolní limit pro zdanění, a ten se odvíjí také od vývoje kurzů a inflace, které mohou být na konci roku jiné než při opuštění zaměstnání. ◀

EVROPSKÁ KAMPAŇ K UKONČENÍ POULIČNÍHO BEZDOMOVECTVÍ

Evropská kampaň k ukončení pouličního bezdomovectví je hnutí měst, které se snaží společně vyřešit trvalé bydlení pro nejzranitelnější lidi v Evropě a ukončit chronické pouliční bezdomovectví do roku 2020.

Věříme, že přišel čas zastavit "řízení" bezdomovectví a postupně s ním skoncovat. Aby se to stalo, chce kampaň:

► vytvořit větší povědomí o

bezdomovectví, o lidech kolem nás, kteří jím jsou postiženi a co se s tím dá udělat,

► nalézat a poskytovat lepší a rychlejší způsoby pomoci lidem na ulici.

HLAVNÍ ZÁSADY KAMPAŇ

Města, která kampaň podporují a aktivně se jí účastní, souhlasí s následujícími pěti zásadami:

► Nejdřív bydlet: Zajistit, aby bez-

domovci bydleli v trvalých, bezpečných, vhodných a dostupných bytech s nezbytnou podporou pro to, aby si je udrželi.

► Vědět, kdo je na ulici: Každého bezdomovce znát jménem podle jeho místa na ulicích a porozumět jeho potřebám.

► Sledovat zlepšení: Pravidelný sběr a sdílení údajů o jednotlivých osobách pro přesné sledování, zda dochází ke snižování či ukončování bezdomovectví.

► Zlepšovat místní systémy (postupy): Vytváření koordinovaného bydlení a podpůrných systémů, které jsou jednoduše říditelné, rychle zajišťují zdroje a jsou účinné vůči lidem, kteří to nejvíc potřebují.

► Učit se od jiných a sdílet zkušenosti: Účast na průběžném zlepšování kampaň.

Přínosy pro vaše město a jeho občany:

► Lepší postupy, které vám pomohou ukončit bezdomovectví ve vašem městě.

► Průběžně dosažitelné zdroje, které vám toho pomohou dosáhnout.

► Učení se od dalších měst, které

sdílejí společnou představu, a spojení s nimi.

► Stát se součástí evropského hnutí s místním dopadem a hmatatelnými výsledky.

► Posílení vlivu těch, kteří chtějí skončit s bezdomovectvím ve vašem městě.

Jak se s námi spojit:

► Podívejte se na naši webovou stránku (bshf.org) – najdete tam více (v angličtině).

► Pokud se rozhodnete pro účast a souhlasíte s činností podle pěti hlavních zásad kampaň, pak se zaregistrujte spojením s námi,

► využijte nástroje a zdroje z naší webové stránky, které poskytují návody krok za krokem, formuláře a případové studie, které ukazují, jak postupují jiná evropská města,

► přihlaste se k odběru pravidelných novinek.

Aktivní účastníci budou mít přístup na webové semináře (webinars – výměny informací) a rady poskytované pomocí elektronické pošty a zaměřené na dosažení cílů kampaň. ◀

TRVALE UDRŽET ŽIVOT – TEPRVE KLOPÝTÁME NA ZAČÁTKU ÚLOHY

► Jiří Guth, Jana Dlouhá, Tomáš Tožička a Zbyněk Fiala hned na úvod besedy ukázali na pohárech, že vyčerpat limitované zdroje Země lze ještě dříve, než se vůbec něco rozběhne. A na rozdíl od bufetu na Santošce Země nemá kde zdroje námi využívané doplnit.

Co není a co je trvale udržitelný rozvoj, resp. život, jaké jsou problémy s jejich definováním, měřením a řízením, a proč se to nedaří – to vše a ještě další bylo tématem přednášky a besedy, kterou AZ uspořádala první červnový den v zasedačce DTJ Santoška v Praze 5.

Jana Dlouhá (Platforma udr-

žitelného rozvoje) zdůraznila, že nejde jen o ekonomické a ekologické otázky, nýbrž osou je harmonický rozvoj člověka, jeho osobnosti. Z toho důvodu se musí TUŽ promítnout do vzdělávání, které však zatím je ve vleku myšlenky konkurenceschopnosti. Potíže shledává v měření kvality života. Určitou cestou v TUŽ by mohly být dobrovolné závazky a hodnocení.

PROBLÉM JE V NESCHOPNÉM ŘÍZENÍ

Tomáš Tožička (AZ) odmítl představu TUR, neboť by byl porušením 2. termodynamického zákona. Připomněl staletí známé zjištění, že nelze sestrojít perpetuum mobile, ale příroda koloběh energie a jejích přeměn uskutečňuje. Uvedl, že naštěstí velmi energeticky a ekologicky náročný způsob městského života neprovozují venkov a rozvojové země, to by čerpání zdrojů jen urychlilo. Přitom moderní efektivní technologie existují, avšak není po-

litická vůle je aplikovat. Jeden z problémů vidí v neschopném řízení, kdy řada dobrých úmyslů je v praxi obrácena v opak (např. program Zelená úsporám, kdy při zateplovacích pracích nedbalostí unikne do okolí obrovské množství odpadu), mj. kvůli falešným pobídkám. Poukázal na to, že umíme sice shromažďovat data, ale už ne je zpracovávat (včetně establishmentu), přitom z dat jsou formulovány informace, z nichž vznikají znalosti a ze znalostí moudrost. Určitým řešením by mohla být decentralizace. Jak též poznamenal, selhávají dosavadní prognostické modely.

JSME VE FÁZI UVĚDOMOVÁNÍ SI PROBLÉMU

Jiří Guth (AZ) konstatoval problém definice TUR (za vyhovující má kupř. definici Ivana Ryndy) a uvedl konkrétní příklady TUŽ: Bhútán již přes půl století, sekta amišovců. Problém s naplňováním idey TUR vidí zvláště u stavebního zákona. Za obtížně dosažitelné považuje, aby povinné

hodnocení TUR území nebylo formální, aby mělo smysl, kontext, aby bylo komplexní. Problémem je dle něho určení limitů území, hledání a hodnocení nerovnováh území. Jak dodal, základem pro určování limitů území by neměly být administrativní celky, nýbrž povodí. Dost vypovídající by mohla být i metoda „co se stane, když...“

Podle Václava Exnera jsme v období uvědomování si problému. Jmenoval řadu fenoménů, které jsou trvale neudržitelné: války, zbrojení, zadlužování rodin a států, vysoká nezaměstnanost, nevhodné nakládání s vodou (zastavování území s nezadržováním vody), marnění schopností lidí, dosavadní integrace stojící na nucení nikoli dobrovolnosti, nerovnost mužů a žen, nevěle ke změnám a inovacím, vnucování hodnot atd. Současně upozornil, že řadu oblastí lze rozvíjet bez omezení – kultura, vzdělanost ap.

V diskusi Pavel Petkov varoval před sledováním jen USA, neboť je třeba se dívat po celé planetě. ◀ (kru)

CO NENÍ UDRŽITELNÝ ROZVOJ?

Teze k vystoupení RNDr. Václava Exnera, CSc., jednoho ze čtyř panelistů, 1. června 2016 na setkání Alternativy Zdola v rámci Evropského týdne udržitelného rozvoje ve Sportovním areálu DTJ Santoška v Praze

▶ Války, agrese, okupace, zbrojení na nebo za hranicí možností (sebe)zničení a zničení všeho. Individuální, skupinový ani státní terorismus. (V současné situaci Iráku, Sýrie, Ukrajiny... těžko hovořit o udržitelném rozvoji nebo jen životě.)

▶ Státní politika podřízenosti, s nejen dvojím, ale s různým metrem podle situace a vztahů, nepřátelství mezi národy kvůli režimu, zřízení, které si zvolili (nebo trpí).

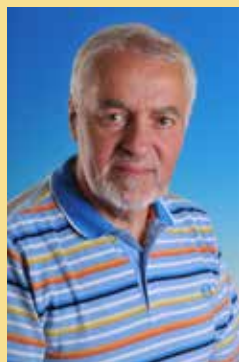
▶ Nesmyslné zadlužování jako světová politika udržitelnosti (příjmů jen pro někoho).

▶ Obrovské nerovnosti – bohatství bez rozumu a vůle dělit se o nadbytek proti nedostatku na hranici přežití. Mezi kontinenty, národy, třídami, klany, rodinami, jednotlivci.

▶ Integrace, která nenavazuje na vzájemné rozšiřování otevřeného poskytování (dosud pečlivě tajených) informací, na rostoucí spolupráci a koordinaci, ale která vytváří pevnost, mentora, soudce a trestá podle vlastního uvážení třeba až do pozice kata a ničitele, aby se na druhé straně hrbila před jinou mocí.

▶ Nevyváženost mezi individualismem a kolektivismem, charita místo solidarity.

▶ Jedny jediné „hodnoty“, hodnoty aktuálně

▶ Václav Exner

favorizované jednou (mocenskou) skupinou a násilně vnučované ostatním.

▶ Nezaměstnanost (jako součást zvyšování účinnosti cestou intenzity a láce práce, účinnost měřená výší zisku, nikoli mírou uspokojování rozvojových potřeb), na jedné straně nadměrné přetěžování prací k zajištění základních podmínek života, na druhé marněné využívání schopností a možností lidí.

▶ Přetrvávání nerovnosti žen – u nás stále o 20 – 25 % nižší mzdy, pak i důchody, vyšší ohrožení chudobou, malé zastoupení ve funkcích ve veřejném životě.

▶ Víc represe, policie, tajných služeb s násilnými zásahy, vysoký počet vězňů.

▶ Víc (osobních) automobilů než lidí na ulicích, dnes už běžný jev.

▶ Stále víc betonu apod. přikrývajícího zem – půdu.

▶ Stále větší lány, stále méně schopnosti držet vodu, stále víc prostoru pro vysoušející a po svém hospodařící větry.

▶ Uzavřenost, bariéry, ploty, zámky, nerovnoprávné a zvýhodňující (bezohledné) ochrannářství.

▶ Malá nápaditost, odvaha a nezávislost myšlení, nedostatek nápadů, projektů, vůle ke změnám (s rozumem a po ověření).

Souhrnně: Současný způsob života, současná praxe jako celek, současný způsob vládnutí jsou neudržitelné.

CO NENÍ UDRŽITELNÝ ROZVOJ!

Jiří Guth, člen Alternativy Zdola

- ▶ Jasná věc
- ▶ Objektivní pravda, fakt ani zákon; vždy záleží na kontextu
- ▶ Jakákoliv pouhá vyváženost tří hledisek či složek („pilířů“: environmentálního, ekonomického a sociálního); obzvláště tragické – rozměňující, zavádějící, matoucí – je tzv. vyhodnocování vlivů na udržitelný rozvoj území podle platného stavebního zákona
- ▶ Cíl dosažitelný v krátko- nebo střednědobém výhledu
- ▶ Ani jen domácí ekologie, ani jen vládní politika; jedni se ale vymlouvají na druhé a snad i proto se to pořád nedaří

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím pošlete na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

Zpravodaj AZ
(červen 2016)

Odpovědný
redaktor
Karel Růžička

Grafický design a sazba
Michal Černý

Korektury
Zuzana Exnerová

Do tohoto čísla
přispěli:

Karel Růžička, Jiří Guth, Zbyněk Fiala, Václav Exner, Josef Špaček, Martin J.Kadrman

Zdroj fotografií
www.freeimages.com

KONTAKTY

Web: www.alternativazdola.cz
E-mail: info@alternativazdola.cz
Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube: kanál AlternativaZdola
Zpravodaj: zpravodaj-az@seznam.cz